

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 175 |
ברשת צו תשב"ד

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת צו

וידבר ה' אל משה לאמר (ו, א). איתא במדרש, כי משה אחר שעשה את כל המופתים, קריעת ים סוף ומלחמת עמלק וכל הדברים, ואחר שעשה את האוהל מועד, ישב לו, אמר לו הקב"ה מה אתה יושב, יש עוד מלאכה כבידה הימנה ללמד לישראל סדר הקרבנות. כי אצל צדיק כל המופתים אינם מלאכה, רק העיקר מלאכה ללמד לישראל האיך לעבוד את ד'. בשם ר' ש"ק זצ"ל המופת הגדול שבמופתים הוא אריין טאן אין איודין ער זאל קענען זאגן אווארט פאר גאט.

(בית אהרן עה, ד)

ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים (ו, ד). איש אחד התאונן לפני הרה"ק רבי משה מקוברין ז"ל על ענין אחרות ולא פעמים במשך הרבה זמן. אמר לו: כתיב "ופשט את בגדיו", היינו שכל אדם יש לו ענינים שהיצר הרע מפילו בהם ומסיתו, אבל צריך להיות שבכל פעם יפשוט את הבגידות האלו שנפל בהם, היינו שיתקנם. "ולבש בגדים אחרים" שיקח עצמו לתקן בגידות אחרות ולא שיהיה תמיד יחזיק באותן הבגידות, שוין צייט ציא פעריכטען יענץ, נעמען זיך ציא עפעס אנדערש [-כבר הגיע הזמן לתקן ענינים אחרים].

(כתבי ר"י שו"ב)

ומורק ושוטף במים (ו, כא). פעם היה הרה"ק רבי יהודא צבי מסטרעטין זי"ע בעיר אחת, וכאשר רצה לילך להתפלל, היו לפניו שתי דרכים, דרך אחת קצרה והיא דרך השוק, ודרך השנייה ארוכה דרך הרחובות, והלך דרך הרחוב אף שהייתה ארוכה. ואמר הטעם בדרך הלצה: כתיב "ומורק ושוטף במים", "ומורק" היינו השוק הנקרא באידיש מאריק, וזהו "ומורק" מי שהולך דרך המארק דהיינו דרך השוק, "ושוטף במים" צריך טבילה במים.

(דגל מחנה יהודה)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

לימוד התורה

שמעתי אומרים בשם הרב הצדיק מוהר"ש מקארלין זצוק"ל: איזו היא התורה שלומדין שיעלה למעלה, כשלומדים אותה עם החיות של אש של מעלה.

(בית אהרן עה, א)

עיטורי קדוש

חיות ואש של מעלה

וכאן עלינו לבאר מהו חיות ואש של מעלה. בפשטות יכולים לומר שלימוד התורה צריך להיות בחיות כדאמרי אינשי 'מיט א לעבדיקייט'. ואכן אין מקרא יוצא מידי פשוטו, אך נבאר זאת ביתר ביאור. בני ישראל לוקחים את חיותם מהקב"ה בעצמו, כל פעם שהאדם נשמר ונזהר שלא לעבור עבירה, כי הוא זוכר שהקב"ה צווה עליו שלא לעשותו - הוא מקבל בזה חיות. וכן כשהאדם מקיים מצוה, ועושה זאת משום שכן ציווה עליו ה' הוא מקבל בזה חיות. על כן כשהאדם בא ללמוד תורה אחרי שקיים מצוה, ואחרי שנהנה מלעבור עבירות, ולימודו הוא במטרה לקיים את רצון ה' ולהתקשר אליו - במעשים אלו הוא מקבל את חיותו מלמעלה, ומשכך לימודו הוא בחיות ואש של מעלה ולימוד התורה שלו עולה למעלה למעלה.

זאת תורת העולה

על פי דברים אלו מסביר הרה"ק בעל הבית אהרן מקארלין את הפסוק בפרשתנו פרשת צו "זאת תורת העולה, היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר", וזה עיקר דבריו (שם):

"זאת תורת העולה" - היינו איזו התורה שעולה למעלה? "היא העולה על מוקדה" - שלומד אותה עם חיות הבורא ית"ש עולה לה'. "על המזבח" - שזוכר את יצרו. "כל הלילה עד הבוקר" - היינו תמיד כשח"ן אינו מאיר לו להאדם כל כך שזה בחי' לילה צריך לראות לזבוח את יצרו ולשמור את עצמו מכל נדנוד איסור, כי במה שנהגים מלעשות עבירה מקבלים חיות כמו שמקבל חיות בעשיית המצוה... ומי ששומר את עצמו מלעשות עבירה מפני מה אינו עושה? מחמת שזוכר שהקב"ה צוה שלא לעשות. נמצא מקבל על ידי זה התקשרות להבורא, מה שאין כן אומות העולם שאינם נלקחים רק מסט"א ואין להם חיות כלל. אבל ישראל החיות שלהם נלקח מאת הקב"ה בעצמו לזאת כשעושים דבר מצוה עם החיות, אזי עולה למקומו למעלה ולמעלה, ע"כ.

עולה לשורשה העליון

דיבורי התורה שהאדם לומד עולים למעלה אל הקב"ה, משום שכוח הדיבור שבאדם שורשו למעלה, והקדוש ברוך הוא נתן כוח זה בפינו בכדי שנוכל להידבק בו, ובכל פעם שאנו מדברים דיבורי תורה ותפילה אנו מנענעים ומעוררים למעלה את שורשם העליון. כדאיתא באריכות בספר ראשית חכמה (שער הקדושה פ"י י"ט), וכך לשונו: "ובספר יצירה אמר שהקדוש ברוך הוא קבע בפנינו כ"ב אותיות בה' מוצאות הפה בחמש מקומות. ופירש מורי (הרמ"ק); שמילת "קבועות בפה" הנאמר שם מורה לנו ענין גדול, והוא, מציאות חמש מוצאות שרשם למעלה למעלה בראש, והם שורש לכל הנמצאות... והקדוש ברוך הוא קבע בפיו האותיות האלו, כדי שיוכל להדבק בבוראו, כי בהזכירו למטה אותיות אלו בתורתו או בתפלתו, מנענע ומעורר למעלה השורשים העליונים".

וכן נאמר (ירמיה כג, כט) "הלא כה דברי כאש נאום ה' וכפטיש יפוצץ סלע", ומסביר בזה הרה"ק בעל הבית אהרן מקארלין זי"ע, כי הנה לכאורה הלא פשוט הוא שדברי ה' עצמו הם כאש ובכוחם לפוצץ סלע ומה בא הכתוב לחדש בזה? אלא כוונת "דברי" הנאמר בכתוב הוא על "דברי אשר שמת' בפיך", דיבורי תורה ותפילה שנתן הקב"ה לישראל, הם כאש, כמו שטבעו של אש לעלות למעלה כך גם דברי התורה ותפילה עולים למעלה, והמה כפטיש יפוצץ סלע זה היצר הרע כדאיתא בזה"ק.

ועל כך בא רבינו ואומר שהתנאי שהתורה תעלה למעלה הוא כשלומדים אותה בחיות של אש של מעלה. בהקשר לכך מסופר על הבעל שם טוב הקדוש שפעם בא לעיר אחת, ובעמדו על פתח בית הכנסת אמר שבית הכנסת מלא בתורה ובתפילה. ובתחילה חשבו אנשי המקום ששבח הוא להם, אך הבעל שם טוב הקדוש ביאר דבריו על פי דאיתא בזה"ק הקדוש דאורייתא ומצוה בלא דחילו ורחימו לא פרחת לעילא, ולכן בית הכנסת שלהם מלא בתורתם ותפילתם, כי לא עלו למעלה.

ברבת ברובים הבאים

'מרכז לודמיר' מקדם בכרכה את האורחים הנעלים חבורת 'אש תמיד' כראשות המשפיע הנח"צ רבי אריה רודר שטיינרטר שליט"א.

לרגל השבת ההיסטורית

א שבת ביום הייליגן

שבת התעלות כצל רבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע

יהי רצון, שזוכות שבת נעלות זו כצל קודש הקדשים תוכי לרוב הנצחה וכרכה בכל מעשה ידיים וזכרה אתכם הקב"ה להגדיל תורה ולהאדירה

המלון חדרי אירוח אלום הכנסת אורחים

בית רבינו מקוה טהרה - בית הכנסת קאווע שטיבל

הציון הקדוש על הציון הקדוש היה הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו

העשיר שנכנע

אולם שוב התנהג טוביה בחוצפה עזה ולא שת לבו ולא הסכים לבוא. עמד התפארת שלמה בשערי העיר ישוב בעגלתו יחד עם האב"ד רבי שמעון סופר, מתאספים סביבם קהל רב ועצום המלווים אותם אחר כבוד. והנה בתוך כל דוחק הקהל וריבוי המלווים, ניכרה דמות מפלסת את דרכה בתנועות בהולות ומבהולות.

היה זה טוביה העשיר שסירב עד כה לזימונם של הרבי ורב העיר. עגלתו של הרבי כבר החלה לנסוע וטוביה העשיר דולק אחריה בנשימה טרופה. כשהדביק את הכרכרה הזוהרת, תפס בדופן וקפץ במהרה פנימה. כיוון שטוביה היה 'לא ציית דינא' לא רצה ה'תפארת שלמה' להביט בפניו, וציווה לו שישב על הספסל מולו. פנה הרבי אל רבי שמעון סופר -

"קראקאיווער רב, דעו לכם, כי ישנה מחלוקת וחילוקי דעות בין רבותינו ה'מגיד מקאזניץ' לה'חזקה מלובלין', האם יש להשפיע עשירות על ישראל או להיפך, ומחלוקת זו חמורה כמחלוקת בית שמאי ובית הלל במשנה וכאביי ורבא בגמרא, ואף נוגעת להלכה למעשה. ואמנם שאנן קיימא לן כה'חזקה' כידוע שהיה משפיע עשירות ושפע לחסידיו, אולם כאן, אם נצטרך לפסוק כה'מגיד' ולהשפיע עניות נוכל לפעול זאת..." כאומר לטוביה החצוף שאם לא ירצה להפסיד את כספו מוטב שהיה ציית לדינא כראוי.

שמע טוביה את הדברים הנוקבים יוצאים מפי כהן גדול, שלח ידיו ברעד וברתת אל כיסיו והוציא את כל שטרי החוב שהיה לו על לייבל המלמד ומסרם אל ה'תפארת שלמה' למען יעשה בהם כטוב בעיניו.

שאל הרבי: "האם כל השטרות כאן? ולא השארת אצלך כלום?"

משהשיב טוביה בחיוב קרעם הרבי לגזרים והשמידם. כששאלו הנוכחים את טוביה הברנש מדוע נמס לבו וכסף את עצמו בפתע פתאום, השיב, כי בפעם השלישית בעת שסירב לבוא התחיל תיכף להרגיש חולשה נוראה בכל עצמותיו, והבין תיכף על מה כלתה אליו הרעה ומחוסר בריה התייצב מיד בפניו.

לרגל יומא דהילולא של הרבי הקדוש בעל התפארת שלמה, רבי שלמה הכהן ב"ר דב צבי זיע"א - גלביע כט אדר תרכ"ו. ראשון שושלת ראדומסק, מתלמידי הרה"ק החוזה מלובלין, רבי מאיר מאפטא, רבי פישל מסטריקוב, רבי משה מלעלוב ורבי ישעיה וולטפרייז מפשדבורז. (ע"פ 'נפלאות התפארת שלמה')

דאגות רבות רבצו על גבו השפוף של לייבל המלמד, ועגמת נפש ותהפוכות שונות אשר חווה במהלך חייו חרשו בפניו קמטים עמוקים. אולם תמיד היה זיק מבצבץ משתי עיניו וחיך נצחי מבזיק את פניו.

לא עשרת ילדיו שהינו מגדל בעמל, ולא תלמידיו הדרדקים אותם מלמד תורת ה' ביגיעה - הם שגרמו לגבו להיכפף כאילן ישיש, אלא שללא ספק חובותיו העצומים אלו הם המכבידים על נפשו ונשמתו יומם וליל, סכומי כסף גדולים שנאלץ ליטול וללוות ממכרו בעיתות מחסורו.

המלווים בחמתם לא מיהרו לדרוש את כספם מלייבל, אלא הסתפקו בתזכורים בלתי תכופים, בראותם את גודל עניו וקשייו המרובים. אולם לא כזה היה טוביה מעשיריה של קראקא. הלה לא נתן מנוח לנפשו של לייבל והיה רודפו ודוחק בו בכל עת שיחזיר לו את כספו תיכף ומיד. אף לא בחל טוביה העשיר לרדת לחיו של לייבל ולהטרידו בדבר פריעת החוב באמצעות דרכים שונים ומשונים, מציקים ומייסרים.

ביום מן הימים נסע לייבל לפולין אל רבו הקדוש הרה"ק בעל ה'תפארת שלמה' זי"ע, ובלב נשבר תינה בפניו את צערו כי רב על החובות שאין ידו משגת לפרעם, וביותר על דבר טוביה המציקו ללא רחם.

שמע הרבי ואמר ללייבל שהיות ובידעו להיות בקרוב באזור גליציה ושם ייכנס אל קראקא העיר, אזי כשהיה שם יסדר העניין על הצד היותר טוב.

חלפו שבועות ספורים והנה צוהלת ומרננת קראקא, כי הצדיק מראדאמסק בקרבה. ואכן במהלך שהייתו של הרבי בעיר, שלח את משמשו להזמין את טוביה הגביר שיבוא בפניו, אולם הלה השיב את השמש כי מסרב הוא מלהופיע לפני הרבי.

והי באותו הזמן, והנה בא הגה"ק רבי שמעון סופר רבה של העיר לבקר את הרבי. ביקש ממנו ה'תפארת שלמה' שיאיל נא לשלוח את שליחו שליח בית הדין בצוותא עם משמשו לאותו ברנש

שיסכים לבוא ולהתדיין לפניו. נאות רבי שמעון לבקשת הצדיק ושלח את שליחו עם השמש, אמנם הלה בעקשנותו שוב לא הסכים לבוא בשום אופן. לאחר כמה שעות, סיים הרבי את ביקורו על אדמת קראקא הקדושה, והחלו הרבי עם מלוויו להסב פניהם אל היציאה מהעיר. פנה אז שוב התפארת שלמה לגבאי וביקשו כי יילך שוב לפעם אחרונה לביתו של הגביר טוביה ויזהיר אותו שאם כעת לא יבא לפניו, אזי יתחרט על זה מאד. הגיע השליח לבית הגביר,

האוהל הק' (מבחוץ) שעל ציונו של הרה"ק רבי שלמה מראדומסק זי"ע

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

א שבת ביים היילג'ן

בשבת קודש זו, פרשת צו-פרה ומזמנים על הצד היותר טוב. תשפ"ד, יהוה על אדמת הקודש דלודמיר, בצל רבינו הקדוש אדוננו רבי שלמה כמו בחיים חיותו - חבורת 'אש תמיד' בס"ד כולה שבת של מרחבי העולם, ארץ ישראל, ארה"ב ואנגליה, בראשות המשפיע הגה"צ רבי אריה דוד שטיינהרט וההתאחדות שליט"א.

האורחים החשובים יתאכסנו בעז"ה בחדרי המלון הגדול שבירושלם בחדרי ה' ע"י 'מרכז לודמיר', ויערו את השבת המרוממת בבית הכנסת המפואר שבבית רבינו ובאולם הסעודות. כאשר כל אגפי המתחם, המקווה, הקאווע שטיבל, היכל התורה ועוד - יעמדו לרשותם מוכנים

מרכז לודמיר מקדם בברכה את האורחים הנעלים, בברכת בואכם לשלום ורוח הצלחה וברכה בכל מעשה ידיכם להגדיל תורה ולהאדירה.

ילדי רבינו שלמה

חידת השבוע

חידה: מה למד רבי מנחם מענדל מויטעפסק את החסידים במכתבו משנת תקמ"ז?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-301122

להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגלג זכות רכישת ספרים.

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת שמיני

הזוכה לפרשת פקודי: משה יהודה פרינקל מודיעין עלית

אוצרות ומשגים

והנה בשנת תקמ"ז שלח אליהם רבי מנחם מענדל מכתב מיחד ובו כתב יסוד עצום - שעצם הדאגה התמידית היא זו אשר גורמת לעני ולמחסור, וכי בזכות שחדלו בשלוש השנים האחרונות להתלונן אודות מצבם - מבטחים שיזכו לישועה ולרוחה:

"הנה ראיתי הרבה שואלין וזורשין מאוד בפרטיות הסבה [לדאגת הפרנסה] והוה הסבה לדחוקם. הנה מק"ק בעשינאקאויץ הייתי רגיל לקבל אגרת מכמה שנים, כלם בקבלנא על פרנסתם, והקשה בעיני לקרות מכתבם, ובהאי שתא שלא הזכירוה מבטחני שיתעלו בעזרת ה"י"

תשובת רבי מנחם מענדל מויטעפסק לתושגי

בעשינאקאויץ

בני העיר בעשינאקאויץ סבלו במיחד מקשי הפרנסה ומעני וצמצום, לפיכך הרבו מאוד להפציר ברבנו הקדוש רבי שלמה מקארלין שיבוא לדור ולקבע את משכנו בתוכם. באותם ימים היו ירי בעשינאקאויץ משגרים אגרות רבות לרבי מנחם מענדל מויטעפסק שהתישב בארץ הקדש, שם גוללו את מצוקתם הגדולה בעיני הפרנסה ורצונם העז לעלות לארץ הקדש. הרבי השיבם כי גם בארץ הקדש שורר הקשי ועודם בדברי חזוק.